

Een Vriend die kan meevoelen

Het is fijn om vrienden te hebben. Echte vrienden kunnen lief en leed met je delen.

Echte vrienden kunnen met je meevoelen en zich in situaties verplaatsen. Vooral als ze soortgelijke situaties zelf hebben meegemaakt.

Echte vrienden houden van je en gaan zogezegd voor je door het vuur. Jezus zei tegen zijn discipelen, die Hem volgden: jullie zijn niet mijn slaven, maar jullie zijn mijn vrienden.

Jezus noemde Lazarus "onze vriend". Hij zei: Lazarus, onze vriend is ingeslapen. Hij hield van Lazarus en ook van Martha en Maria. Er is niets mis met christenliefde.

De wereld doet het voorkomen, alsof Jezus een verhouding met Maria Magdalena heeft gehad. Ik geloof daar helemaal niets van. Dat was reine christenliefde.

Toen Jezus opgewekt was uit de doden en Maria Magdalena ontmoette, en Maria Hem te voet viel om Hem te aanbidden, zei Hij tot haar:

Houd mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar mijn Vader.

Hij stond Maria Magdalena niet toe Hem vast te houden. Maar Hij hield wel van haar en omgekeerd ook, maar dat was zuiver en rein.

We gaan over onze hemelse Vriend lezen in Hebr. 4:14

Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden.

De hogepriester in het oude verbond droeg de namen van de stammen van Israël op zijn borst. Die namen waren gegraveerd in edelstenen en

bevonden zich in een soort houder, de efod genaamd.

De efod zag er uit als een vierkant met vier rijen van vier edelstenen, met daarop gegrift de 12 namen van de zonen van Jacob.

Dat de hogepriester de namen van de stammen van Israël op zijn borst droeg, betekent voor ons dat Jezus, als grote Hogepriester, ons als Zijn vrienden op het hart draagt.

Hij is met ons begaan en Hij draagt ons op zijn hart. Hij is een Hogepriester die met ons kan meegevoelen. Hij is een echte hemelse Vriend.

Ook op de schouders van de hogepriester in het oude verbond kwamen de namen van de stammen van Israël voor.

Links een edelsteen in een gouden kas met daarin 6 namen van de stammen van Israël en rechts een edelsteen in een gouden kas met 6 namen.

Dat betekent dat Jezus als Hogepriester niet alleen met ons mee kan voelen maar ook, dat Hij ons draagt. Hij draagt de namen van ons op zijn schouders. Een lied zegt: "dag aan dag, draagt Hij ons, die God is ons heil."

In of achter de efod op zijn borst, waar zich die twaalf edelstenen in bevonden, bevond zich ook het zgn. "borstschild der beslissing". Dat was een soort tas of vak, waarin zich de Urim en de Tummim bevonden.

Men denkt dat dit twee stenen waren, die de woorden: "ja" en "nee" bevatten of voorstelden. Als David b.v. de Heere ging raadplegen, dan werd er gebeden en vroeg David aan de Heere: *zal ik optrekken ten strijde of niet?*

De Heer gaf dan vaak antwoord door middel van deze twee stenen, de Urim en de Tummim.: "Ja" of "Nee".

Wat wil dat voor ons zeggen? Jezus is onze hemelse Vriend,

onze Advocaat, Middelaar tussen God en mensen. Hij draagt ons op het hart en als wij Hem raadplegen, geeft Hij ons goede raad.

Hoe het precies ging met die twee stenen weten de bijbeluitleggers niet, maar het kan zijn, dat het zo ongeveer ging, zoals in Hand. 1:23/26 beschreven wordt. Daar wordt een vervanger van Judas als apostel na gebed door loting aangewezen:

En zij stelden er twee voor: Jozef, genaamd Barsabbas, die de bijnaam Justus had, en Mattias.

En zij baden en zeiden: Wijs Gij, Here, die aller harten kent, die ene aan, die Gij van deze twee hebt uitgekozen, om de plaats van deze dienst en dit apostelschap in te nemen, waarvan Judas vervallen is om naar zijn eigen plaats te gaan.

En zij lieten hen loten en het lot viel op Mattias en hij werd

gekozen verklaard bij de elf apostelen.

We lezen verder niets meer over deze Mattias in de bijbel en ook niet meer over deze wijze van kiezen door loting.

In ieder geval, de hogepriester droeg het borstschild der beslissing op zijn hart, met daarin de twee Ja en Nee stenen, de Umim en de Tummim.

Nu mogen wij tot de hemelse Hogepriester gaan, die ons door de heilige Geest alle dingen wil duidelijk maken.

Verder had de hogepriester onder aan zijn priesterlijk gewaad om en om een granaatappel of een gouden belletje.

Die granaatappels verwijzen naar de geboden van de Heer en die gouden belletjes over zijn liefelijkheid en waardigheid.

Verder droeg de hogepriester een gouden plaat op zijn voorhoofd; het goud was

geschonken door de Israëlieten als dankbaarheid aan God.

Op die gouden plaat stond: *De Heere heilig.* Zo heiligde de hogepriester de Israëlieten als hij in het heiligdom kwam.

Jezus is een reine en heilige Hogepriester, zonder schuld of smet. Hij kan volkomen behouden, volkomen zalig maken, volkomen verlossen, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor ons te pleiten. Dat lezen we in Hebr. 7:25/26

Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten. Immers, zulk een hogepriester hadden wij ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven.

We gaan verder met Hebr. 4:14. Daar staat dat wij iets gemeenschappelijks hebben, iets wat we hebben, wat we nu hebben:

Daar we nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan.

Toen Hij opstond uit de doden, is Hij als triomfator de hemelen doorgedaan (het staat in het meervoud). Via de eerste, tweede, derde en vierde hemel tot in de 7^e hemel waar zijn Vader troont.

Hij is daar de hemelen doorgedaan, waarschijnlijk toegejuicht door degenen, die daar zijn, en door de engelen, om uiteindelijk bij zijn geliefde Vader te komen.

Wat een ontmoeting zal dat geweest zijn tussen Vader en Zoon. Er staat in vers 14 dat Jezus een grote hogepriester is, en wij worden opgewekt, om aan die belijdenis vast te houden.

Laten we dus vast houden aan die belijdenis, dat Hij een grote Hogepriester is en dat Hij ons volkomen kan behouden, daar

Hij altijd leeft om voor ons te pleiten.

We gaan nu naar Hebr. 4:15a waar staat:

Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden.

Nee, zo'n hogepriester hebben we niet maar wat hebben we dan wel voor een hogepriester? Eén die kan medevoelen met ons; die kan meevoelen met onze zwakheden.

Wat is dan onze zwakheid? Onze zwakheid is, dat wij een vlees hebben waar geen goed in woont. In ons hart woont de Here Jezus, maar in ons vlees woont geen goed. Dat is gekomen door de zondeval.

Paulus schrijft hierover in Romeinen (7:18)

Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont.

En omdat wij een vlees hebben, waar geen goed in woont, worden wij verzocht.

We lezen hierover in Jac. 1:14/15a

Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde.

Op die zelfde wijze werd Jezus verzocht (we gaan weer terug naar Hebr. 4:15)

We hebben geen hogepriester die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar één, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Zó werd Hij dus verzocht: in alle dingen op gelijke wijze (en niet op een heel andere wijze) als wij. Maar de begeerte werd bij Hem nooit bevrucht en Hij heeft nooit gezondigd.

Jezus heeft de zonde nooit gekend dus kan Hij niet

meevoelen in het zondigen zelf want dat heeft Hij nooit gedaan.

Maar Hij kan wel meevoelen met onze zwakheden omdat Hij op dezelfde wijze als wij verzocht werd.

Zulk een hogepriester hadden wij ook nodig zoals in Hebr. 8:26 staat:

Immers, zulk een hogepriester hadden wij ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven.

Hij is heilig, zonder schuld of smet en gescheiden van de zondaren. Maar toch kan Hij met ons meevoelen, dat wil zeggen: Hij weet wat het is om verzocht te worden. En nu kan Hij ons te hulp komen, zodat wij ook niet tot zonde komen. We lezen daarover in Hebr. 2:17/18

Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij

God, om de zonden van het volk te verzoenen.

Want doordat Hij zelf in verzoeking en geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen.

Jezus leed dus in de verzoeking omdat Hij niet op de eisen van het vlees in ging.

En nu kan Hij ons te hulp komen, want wij zijn door Hem vrijgemaakt zoals Romeinen 8:12 schrijft:

Derhalve broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven.

Wij zijn dus niet meer schuldenaars van het vlees. Een schuldenaar is iemand, die iets moet terug betalen.

En wij zijn geen schuldenaars van het vlees. Jezus heeft onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht, zodat wij nu afgestorven zijn aan de zonde, schrijft onze broeder Petrus.

Jezus kan ons dus te hulp komen. En nu gaan we tot slot naar Hebr.4:16 waar staat:

Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd.

Er is een troon der genade in de hemel. Daar kunnen wij met vrijmoedigheid naar toegaan. En wat kunnen we daar ontvangen? Barmhartigheid!

Daar ontmoeten wij een barmhartige Hogepriester, die precies weet, wat er in ons om gaat en wat er in ons woont.

En wat kunnen wij nog meer krijgen? We kunnen daar genade vinden. Genade is niet alleen vergeving, maar ook hulp. Er staat immers: opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen.

Bij die troon der genade kunnen wij dus twee dingen ontvangen:

1. Barmhartigheid.
2. En genade om hulp te verkrijgen.

Wat voor hulp verkrijgen we dan?

Er staat hier: *Hulp te gelegener tijd.*

Dat is dus hulp vóórdát het mis gaat.

Wanneer iemand aan een boomtak hangt boven een afgrond, en Hij moet loslaten omdat hij niet op tijd hulp krijgt, dan valt hij naar beneden. Maar krijgt hij op de juiste tijd hulp, dan valt hij niet naar beneden.

En die hulp – te gelegentijd – wil Jezus ons geven. Laten we daarom gebruik maken van die troon der genade. Hulp zoeken bij de troon der genade.

Daar ontmoeten we Jezus, die met ons kan medevoelen. Daar ontvangen wij barmhartigheid,

en daar kunnen wij ook hulp krijgen, echte hulp.

Deze barmhartige Hogepriester leeft altijd, om voor ons te pleiten, ook als het mis ging, en Hij kan ons volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan.

Laten wij aan die belijdenis vasthouden: We hebben een hemelse Vriend, die met ons kan mede voelen.

Een barmhartige, goede, hemelse Vriend die ons op alle gebied hulp heeft te bieden.